

Já lásku z básní znám - Gott, Karel

S Lucií
denně chodíval
jsem básně číst,
veršem poetů ji říkal:
Mám tě rád.

Kvůli ní
často zapomínal spát i jíst,
když jsem známou píseň
z dálky slyšel hrát,
když jsem známou píseň
z dálky slyšel hrát.

Já lásku z básní znám,
z průzračných snů i rán,
co se nám v mládí může
krásnějšího stát?

Já lásku z básní znám,
básníků dál se ptám,
proč s každou vráskou nám
vzácnější se zdá?

S Lucií
už jen potkávám
se náhodou,
úsměv ztrácí lesk
a slovům schází spád.

Kvůli ní
trochu zapírám,
jak léta jdou
i když známou píseň
z dálky slyším hrát
i když známou píseň
z dálky slyším hrát.

Já lásku z básní znám,
z průzračných snů a rán,
co se nám v mládí může
krásnějšího stát?

Já lásku z básní znám,
básníků dál se ptám,
proč s každou vráskou nám
vzácnější se zdá?

Vzácná zdá.